

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 41/05
17.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Gorana Čavline, Bate Cvetkovića, Zorana Savića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela teška telesna povreda iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. i 2. Krivičnog zakona Republike Srbije, odlučujući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Kruševcu, optuženog i njegovog branioca, advokata BB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Kruševcu K broj 53/04 od 26. 10. 2004. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog, advokata BB, dana 17. 10. 2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM žalbe optuženog AA i njegovog branioca, PREINAČUJE SE samo u pogledu odluke o kazni presuda Okružnog suda u Kruševcu K broj 53/04 od 26. 10. 2004. godine, tako što Vrhovni sud, optuženog AA, za krivično delo teška telesna povreda iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. i 2. KZ RS za koje je oglašen krivim istom presudom, OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine u koju će mu se uračunati vreme provedeno u pritvoru od 16. 03. 2002. do 25. 06. 2002. godine, dok se u ostalom žalba optuženog i njegovog branioca i žalba Okružnog javnog tužioca u Kruševcu odbijaju kao neosnovane, a pobijana presuda u nepreinačenom delu POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Okružnog suda u Kruševcu K broj 53/04 od 26. 10. 2004. godine, optuženi AA oglašen je krivim, zbog krivičnog dela teška telesna povreda iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. i 2. KZ RS, i osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina, u koju kaznu mu se uračunava i vreme provedeno u pritvoru počev od 16. 03. 2002. do 25. 06. 2002. godine. Istom presudom optuženi je obavezan da sudu na ime paušala plati 7.000,00 dinara, a na ime ostalih troškova krivičnog postupka 27.214,00 dinara, a sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Kruševcu, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije ukine prvostepenu presudu i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje;

- Optuženi AA i njegov branilac, advokat BB, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o kazni i odluke o troškovima krivičnog postupka i paušalnog iznosa, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije pobijanu presudu ukine i predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje.

Zamenik Republičkog javnog tužioca Srbije u podnesku Ktž. broj 161/05 od 26. 01. 2005.godine, predložio je da se žalba Okružnog javnog tužioca u Kruševcu uvaži kao osnovana i prvostepena presuda ukine, a predmet vrati istom sudu na ponovno suđenje, a žalba optuženog i njegovog branioca odbije kao neosnovana.

Vrhovni sud je, razmotrio spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom koji je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni žalbenih navoda, na sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP, u odsustvu uredno obavještenih zamenika Republičkog javnog tužioca i optuženog AA, a u prisustvu branioca optuženog, advokata BB, našao da je žalba optuženog i njegovog branioca delimično osnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, a ni povrede krivičnog zakona na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Vrhovni sud nalazi da u prvostepenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, na koju se žalbama Javnog tužioca i optuženog i njegovog branioca ukazuje, tako što se ističe da su razlozi presude o odlučnim činjenicama nejasni i u znatnoj meri protivrečni, pri čemu se ne navodi o kakvim se nejasnoćama i protivurečnostima u pogledu odlučnih činjenica radi, te stoga Vrhovni sud ovakve žalbene navode Javnog tužioca i optuženog i njegovog branioca ocenjuje kao neosnovane.

Naime, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je za svoje činjenične i pravne zaključke dao potpune i jasne razloge, te je naveo dokaze na kojima iste zasniva, pa se prednji navodi u žalbama Javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca kojima se ukazuje da prvostepena presuda sadrži bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, pokazuju kao neosnovani.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i u vezi sa tim zbog povrede krivičnog zakona, žalbom Javnog tužioca se ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio odlučne činjenice da je optuženi AA, svoga oca, sada pokojnog PP, polio alkoholom iz flaše u kojoj se nalazilo oko 2 dcl. alkohola i to tako što ga je poprskao navedenom tečnošću u predelu nogu, nakon čega je uzeo upaljač i kresnuo, prišao očevim nogama i upalio ga, pri tom imajući u vidu činjenicu koja proizlazi iz nalaza i mišljenja veštaka medicinske struke, da je alkoholom bila polivena velika površina tela oštećenog, pa se stoga prema navodima žalbe, sa tako malom količinom alkohola nije mogla politi celokupna površina tela koja je bila zahvaćena plamenom. Uz to, istovremeno se osporava i utvrđenje prvostepenog suda da je optuženi alkoholom polivao oca u predelu nogu, te da ga je potom u tom delu tela i zapalio, jer je isto u suprotnosti sa obdukcionim zapisnikom iz koga proizlazi da noge oštećenog uopšte nisu gorele osim jednog dela sa unutrašnje strane butina, dok su se glavne povrede tela i oštećenja odeće nalazila u predelu glave i grudi, gde je oštećeni zadobio opekotine trećeg stepena, te se u vezi sa tim osporava i pravilnost zaključka prvostepenog suda da umišljaj optuženog kritičnom prilikom nije bio usmeren na lišavanje života oštećenog, već da je u odnosu na smrt oca optuženi postupao sa svesnim nehatom kao oblikom vinosti.

Nadalje, pobijajući prvostepenu presudu po istom osnovu, žalbom branioca optuženog i njegovog branioca, ukazuje se, ponavljajući raniju odbranu, da optuženi nije izvršio krivično delo u pitanju, a da su suprotna utvrđenja prvostepenog suda pogrešna, jer su pogrešno ocenjeni odbrana optuženog i izvedeni dokazi.

Vrhovni sud iznete žalbene navode Javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca, ocenjuje kao neosnovane, jer je prvostepeni sud pouzdano utvrdio da je optuženi na način i pod okolnostima koje je prvostepeni sud utvrdio, sa umišljajem naneo tešku telesnu povredu opasnu po život svom ocu, PP, usled koje povrede je oštećeni i preminuo dana 20. 03. 2002. godine.

Činjenično stanje prvostepeni sud je utvrdio na osnovu svih izvedenih dokaza navedenih na strani 4 stav 3. obrazloženja pobijane presude, a posebno na osnovu iskaza svedoka VV i GG, JJ i KK, LL i LJLJ, nalaza i mišljenja veštaka neuropsihijatra dr MM i dr NN, kliničkog psihologa NJNJ, lekara veštaka dr OO, izveštaja SUP-a Kruševac o kriminalističko-tehničkom pregledu lica mesta, zapisnika istog organa o pregledu mesta požara od 16. 03. 2002. godine, obdukcionog zapisnika Instituta za sudsku medicinu Medicinskog fakulteta u Beogradu, izveštaj Instituta bezbednosti od 27. 05. 2002. godine i medicinske dokumentacije na ime pokojnog PP, a koje dokaze je prvostepeni sud svestrano ocenio pojedinačno i u međusobnoj povezanosti kao i sa odbranom optuženog, te tako potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje.

Svoja činjenična utvrđenja, prvostepeni sud je pravilno zasnovao pre svega na osnovu odbrane optuženog date u prethodnom postupku dana 16. 03. 2002. godine, kada je priznao izvršenje krivičnog dela detaljno opisujući ceo događaj u pogledu svih odlučnih činjenica, a posebno da je nakon vređanja od strane oca, oštećenog PP, istog polio, odnosno poprskao po nogama i to alkoholom koji se nalazio u flaši u količini od 2 dcl, nakon čega je uzeo

upaljač sa stola i istim kresnuo u predelu očevih nogu, koji je istog trenutka planuo, da bi ga potom, odmah oborio na pod, počeo da ga gasi jorganom, a zatim i vodom, imajući u vidu da je ovakva odbrana optuženog u skladu sa sudsko medicinskim veštačenjem zasnovanim na obdukcionim zapisniku i sa tehničkim veštačenjem alkohola i izbijanja i širenja vatre.

Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud, pravilno ocenio kao neosnovanu i usmerenu na izbegavanje krivične odgovornosti, odbranu optuženog iznetu u prethodnom postupku nakon podnošenja zahteva za sprovođenje istrage kao i na glavnom pretresu, te i ovaj sud kao pravilne prihvata razloge prvostepenog suda kada je našao da je neprihvatljiva odbrana optuženog kada je tvrdio da je zapravo njegov otac uzeo flašu i njen sadržaj izbacivao po celom stanu, da je i njega polio u prednjem gornjem delu tela u trenutku kada se sa njim otimao o plastičnu flašu nakon čega je uzeo jedan od upaljača i istim kresnuo kada je buknuła vatra. U prilog ovakvom zaključku prvostepenog suda je činjenica koja je utvrđena u prvostepenom postupku da odeća optuženog nije gorela kao i da između iskaza optuženog kada je negirao izvršenje krivičnog dela postoje brojne protivurečnosti.

Nadalje, Vrhovni sud nalazi da je pravilan zaključak prvostepenog suda da je optuženi krivično delo izvršio sa utvrđenim oblikom vinosti, jer je optuženi postupajući na opisan način bio svestan da će oštećenog, polivajući ga alkoholom čija su mu svojstva bila poznata, a zatim i paleći ga, teško telesno povrediti koju posledicu je i teo, dok je u odnosu na smrtnu posledicu postupao sa svesnim nehatom, za koju ocenu je na strani 16 obrazloženja pobijane presude dao argumentovane i valjane razloge koje u svemu prihvata i Vrhovni sud.

Zbog svega napred iznetog, po nalaženju Vrhovnog suda neosnovano se u žalbi Javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca osporava prvostepena presuda u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja.

Prema tome prvostepeni sud je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrdio i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno je primenio krivični zakon kada je našao da se u radnjama optuženog AA, stiču sva zakonska obeležja krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. i 2. KZ RS za koje je tom presudom oglašen krivim. Stim u vezi, a posebno u pogledu neprihvatanja pravne kvalifikacije krivičnog dela optuženog koje je naznačeno u optužnici Okružnog javnog tužioca u Kruševcu, prvostepeni sud je dao jasne, iscrpne i uverljive razloge, koje u svemu kao pravilne prihvata i Vrhovni sud, pa su suprotni žalbeni navodi Javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca kojima se prvostepena presuda pobija zbog povrede krivičnog zakona, ocenjuju kao neosnovani.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, a povodom izjavljenih žalbi Okružnog javnog tužioca, optuženog i njegovog branioca, Vrhovni sud nalazi da je žalba optuženog i njegovog branioca u ovom delu osnovana, te da je kazna zatvora u trajanju od 5 godina u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru počev od 16. 03. do 15. 06. 2002. godine, a na koju je optuženi osuđen prvostepenom presudom zbog izvršenja krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. i 2. KZ RS, strogo odmerena.

Naime, prvostepeni sud je pravilno utvrdio sve okolnosti iz člana 41. OKZ, koje su od uticaja na odmeravanje kazne optuženom, pa je tako od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog cenio da je optuženi mlad čovek, bez stalnog zaposlenja, izvora prihoda, da živi u skromnim porodičnim i materijalnim prilikama, da je njegov otac svojim držanjem i ponašanjem u izvesnom smislu izazvao optuženog koji je ceo život proveo u poremećenim porodičnim odnosima izazvanim očevim alkoholizmom, kao i da je u svom prvom iskazu pred sudom priznao sve odlučne činjenice i na taj način omogućio utvrđivanje istih od strane suda, da se korektno držao pred sudom, izrazio žaljenje zbog očeve smrti, te da je krivično delo izvršio uz smanjenu uračunljivost, ali ne u bitnom stepenu, dok je pravilno kao otežavajuće okolnosti na strani optuženog cenio da je optuženi ranije osuđivan.

Međutim, Vrhovni sud nalazi, da iako je prvostepeni sud pravilno utvrdio sve olakšavajuće okolnosti na strani optuženog, a koje su napred navedene, istima nije dao odgovarajući značaj, pa je stoga je Vrhovni sud uvažio žalbu optuženog i njegovog branioca u delu kojim se osporava prvostepena presuda zbog odluke o kazni, tako što je optuženog AA, zbog izvršenja krivičnog dela teške telesne povrede iz člana 53. stav 3. u vezi stava 1. i 2. KZ RS, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 16. 03. do 25. 06. 2002. godine. Po oceni Vrhovnog suda ovakva kazna srazmerna je težini i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela i krivičnoj odgovornosti optuženog kao učinioca, te je nužna, ali i dovoljna mera za ostvarenje svrhe kažnjavanja iz člana 33. OKZ.

Branilac optuženog izjavio je žalbu i na deo prvostepene presude koja se odnosi na odluku o troškovima krivičnog postupka i visini paušala, ali žalba u tom delu ne sadrži razloge kojima se obrazlaže ovaj zakonski osnov pobijanja

prvostepene presude, te kako Vrhovni sud nalazi da prvostepeni sud odlukom o troškovima krivičnog postupka i paušala nije povredio odredbe člana 193. i 196. ZKP, na osnovu kojih je istu doneo, to se ovaj žalbeni osnov pokazuje kao neosnovan.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 391.ZKP, Vrhovni sud je doneo odluku kao u izreci presude.

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

MĐ